International Journal of Kannada Research
www.kannadajournal.com

ISSN: 2454–5813
IJKR 2023; 9(3): 181-185
© 2023 IJKR
www.kannadajournal.com
Received: 14-07-2023
Accepted: 20-08-2023

R Durga Menon
Kannada Research Scholar, Manipal Academy Higher Education, Udupi, Karnataka, India

Corresponding Author:
R Durga Menon
Kannada Research Scholar, Manipal Academy Higher Education, Udupi, Karnataka, India

ತುಳುನಾಡಿನ ಕೆಡ್ಡಸದ ಆಚರಣೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

R Durga Menon

ಪೀಠಿಕೆ

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ನಿಸರ್ಗದ ನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳ ವಿಸ್ಮಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಮನುಷ್ಯ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿದ ಋತುಗಳ ಬದಲಾವಣೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು ಕೃಷಿ ಜೀವನಾಧಾರವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ 'ಪ್ರಕೃತಿ-ಕೃಷಿ-ಮಾನವ ಬಾಳು' ಪರಸ್ಪರ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡು ಸುಂದರ ಜೀವನ ವಿಧಾನ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಕೃತಜ್ಞತಾ ಭಾವದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ಹಬ್ಬ, ಆಚರಣೆ, ಆರಾಧನೆಗಳು ಹೊಂದಿಕೊಂಡವು. ಅಂತಹವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾತೆಯ ಉಪಾಸನಾ ಪರ್ವವಾಗಿ 'ಕೆಡ್ಡಸ' ತುಳುವರ ಆಚರಣೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಪುಯಿಂತೆಲ್ ಅಥವಾ ಪೊನ್ನಿ ತಿಂಗಳ (ಮಕರಮಾಸ) ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೇ ದಿನ ಸಂಜೆಯಿಂದ ಮಾಯಿ ತಿಂಗಳು ಬರುವ ಸಂಕ್ರಮಣ (ಕುಂಭ-ಸಂಕ್ರಮಣ)ದವರೆಗೆ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಕೆಡ್ಡಸ, ಸುರು ಕೆಡ್ಡಸ-ನಡುಕೆಡ್ಡಸ-ಕಡೆ ಕೆಡ್ಡಸವೆಂದು ಮೂರು ದಿನ ಆಚರಣೆ. ಫಲವಂತಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಭೂದೇವಿ ಬೆಳೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನೀಡಲು ಮತ್ತೆ ಸನ್ನದ್ಧಳಾದಳೆಂಬ ಸಂದರ್ಭದ ಆರಾಧನಾ ವಿಧಿಯಾಗಿ ಕೆಡ್ಡಸ ತುಳುವರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಬ್ಬ.

ಮಳೆಗಾಲದ ಪ್ರಧಾನ ಕೃಷಿ (ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭತ್ತ)ಗೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಚಳಿಗಾಲ ಮುಗಿದು ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಳೆಯ ಬಳಿಕ ಆರಂಭಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪೊನ್ನಿ ತಿಂಗಳ (ಜನವರಿ ತಿಂಗಳ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳ ಮಧ್ಯದವರೆಗೆ) ಆರಂಭವು ಬೇಸಗೆ ಕಾಲವನ್ನು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ (ಗದ್ದೆಯನ್ನು) ಉತ್ತು ನೇಜಿ ನೆಡಲು ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಲು ಜಾಗೃತನಾಗುವಂತೆ ಕೃಷಿಕನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾಳೆ ಪ್ರಕೃತಿ.

ಮೂಡುದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಗಾಳಿ ಬೀಸತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಂಪು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಪುಯಿಂತೆಲ್ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಭೂರಜಸ್ವಲಾ ಪರ್ವಕಾಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭೂದೇವಿ ರಜಸ್ವಲೆಯಾದಳೆಂದು ನಂಬಲಾಗುವ ಈ ದಿನಗಳು ಪರ್ವವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ಹಾಗೂ ಕೃಷಿ ಆಧಾರಿತ ಜೀವನ ಶೈಲಿ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೆಣ್ಣೆಂದು ಕಂಡ ನೋಟ ಅಮೃತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

'ಕೆಡ್ಡಸ' ಪೊನ್ನಿ ತಿಂಗಳ 27 ರಂದು ಆರಂಭವಾದರೂ ಇದರ ವಿಶೇಷ ಆಚರಣೆಯ ಭಾಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪೊನ್ನಿ 29 ರಂದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. 'ಪೊನ್ನಿ 27 ರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 29ರವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಭೂಮಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. 'ಪೊನ್ನಿ 29 ರಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ಸೆಗಣಿ ಸಾರಿಸಿ ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಬದನೆ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತರಕಾರಿ ಭೋಜನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿಗೆ 'ಪೇರಲ್ದ ಎಲೆ' (ಆಲದಮರದ ಎಲೆ), ಗಳಲ್ಲಿ ಮಡಚಿದ ಅಡ್ಯೆ (ಅಕ್ಕಿತಿಂಡಿ) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಾತ್ರಿ ಮೀನು ಮಾಂಸ ಪದಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಸರು 'ಕೆಡ್ಡಸ'ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಆಚರಣೆ ಭಾಗವಾಗಿ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ 'ಬೋಂಟೆ'ಗೆ (ಬೇಟೆಗೆ) ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. 'ಬೋಂಟೆ'ಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದಲ್ಲಿ 'ಕೆಡ್ಡಸ'ದ ರಾತ್ರಿ ಅದನ್ನೇ ಪದಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೀನುಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನದವರು ಮಾತ್ರ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹುರಿದು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. 'ಕೆಡ್ಡಸ'ದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಅಂದರೆ 'ಪೊನ್ನಿ' 30 ಹೋಗುವಂದು ಮನೆಯ ಹಿರಿಯ ಹೆಂಗಸು ಭೂಮಿಗೆ 'ಎಣ್ಣೆ ಹೊಯ್ಯುವ' ವಿಧಿಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತುಳಸಿಕಟ್ಟೆಯ ಬಳಿ ರಾತ್ರಿ ಸೆಗಣಿ ಸಾರಿಸಿ ಸ್ಥಳ ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಮಾವಿನ ಮರದ ಮೂರು ಎಲೆ, ಹಲಸಿನ ಮರದ ಮೂರು ಎಲೆ, ಸೀಗೆಕಾಯಿ (ಕೊಳೆ ತೆಗೆಯುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಾಯಿ) ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲು, ಗೆರಟೆಯಲ್ಲಿ ಕುಂಕುಮ, ಗಂಧ, ತೆಂಗಿನ ಎಣ್ಣೆ ಇಲ್ಲವೇ ಎಳ್ಳೆಣ್ಣೆ ಹಾಗೂ ದೀಪ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ರಾತ್ರಿ ಮಾಡಿದ ಅಡ್ಯೆ (ಅಕ್ಕಿತಿಂಡಿ)

ಒಂದನ್ನು ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಎದ್ದು ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಮೂರು ತೊಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆ ಹೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಭೂಮಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹೊಯ್ಯುವ ಹೆಂಗಸರು ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಾಂಸಾಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

'ಕೆಡ್ಡಸ'ಕ್ಕೆ 'ಕುಡುಅರಿ' ಅಥವಾ 'ನನ್ನೆರಿ' ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಇದರ ಸೇವನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬುದು ಜನಪದರ ನಂಬಿಕೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳುವಂತೆ, "ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗಳದ ಒಂದೆಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆರಳಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಗೋಮಯದಿಂದ ಸ್ಥಳ ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಿ, ಮೊಳದಷ್ಟು ಅಗಲಕ್ಕೆ ವೃತ್ತವೊಂದನ್ನು ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಮಡಿ ಬಟ್ಟೆ, ಗೆಜ್ಜೆಕತ್ತಿ (ಕಿರುಗತ್ತಿ), ತೆಂಗಿನ ಸೋಗೆಯ ಹಸಿಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯ ಸಾನಿಧ್ಯವನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಡ್ಡಸದ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಶುಚೀಕರಿಸಿ ನವಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು (ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು) ಅಥವಾ ಇದ್ದಷ್ಟು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಹುರಿದು ಪುಡಿ ಮಾಡಿ, ಬೆಲ್ಲ, ಅರಳು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಅಗ್ರದ ಬಾಳೆಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಭೂಮಿ ಬರೆದುದರ ಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಮಿಸುತ್ತಾರೆ (ಇವೆಲ್ಲಾ ಫಲವಂತಿಕೆಯ ಬಯಕೆಯ ಸಂಕೇತಗಳು) ಆ ಬಳಿಕ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಡ್ಡಸದ ಕುಡು ಅರಿ ಅಥವಾ ನನ್ನೆರಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವೂ ಇದೆ. ಚೊಚ್ಚಲ ಮಕ್ಕಳಂತೂ ಈ ಹುರಿಗಾಳನ್ನು ತಿನ್ನಲೇಬೇಕಂತೆ. ಅವರು ಪರವೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವರ ಪಾಲಿನದ್ದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ಅವರು ಬಂದಾಗ ಕೊಡಲೇಬೇಕಂತೆ" ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ 'ಕೆಡ್ಡಸದ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಬದನೆಯ ಪದಾರ್ಥ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಜನಪದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಹಲಸಿನ ಮಿಡಿಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕುರಿತು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ."ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗೆಯ ಪಲ್ಯ ಅಗತ್ಯವೆನ್ನಲಾಗಿದೆ. ನುಗ್ಗೆ ಬದನೆ ಮಿಶ್ರ ಮಾಡಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲದೆ ಅವರೆ, ಹಲಸಿನ ಮಿಡಿಗಳ ಪಲ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ರೂಢಿ. ರಾತ್ರಿ ಉದ್ದಿನ ದೋಸೆ, ಹುಳಿಹಿಟ್ಟು, ಸಿಹಿತಿಂಡಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಸರು ರುಬ್ಬುವ ಕಲ್ಲಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ಅಕ್ಕಿ ಕಡೆದು ದೋಸೆ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇದೆ. ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನ ಒಂದು 'ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮುಖ' ಚೇಂಜ್ ತತ್ವ ಇದರಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಗಂಡಸರು ಈ ಬಿಡುವಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಟೆ, ಕೋಳಿಅಂಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಹೆಂಗಸರು ಭೂಮಿ ಅದುರುವಂತೆ ಓಡಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. "ಕೆಡ್ಡಸ" ಎಂದರೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಬೇಟೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ಸಂಗತಿ. 'ಪುಂಡದ' ಎಂಬ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಾಡಿಕೆಯ ಮಾತೊಂದಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ 'ಪುಂಡದ ಬೋಂಟೆ" 'ಕೆಡ್ಡಸ'ದ ಬೇಟೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ನೀಡುವ ವಿವರವನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ –ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಡಂಗುರವನ್ನು ಊರ ಅಜಲಾಯ (ನಲಿಕೆಯವ)ನು ಡೋಲು ಹೆಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬಾರಿಸುತ್ತಾ ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸಾರುವುದು ರೂಢಿ. ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಟೆಯಾಡುವುದಲ್ಲದೇ ಕೊಳ ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೀನು, ಏಡಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಆಮೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ. ಹಬ್ಬಕೋಸ್ಕರ ಸಾಕಿದ ಹಂದಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದೂ ಇದೆ. ಅದಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕುಕ್ಕುಟ ಸಂಹಾರ, ಕೋಳಿ ಅಂಕವಂತೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಆಕರ್ಷಕ ರಕ್ತರಂಜಿತ ಕ್ರೀಡೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ವಿನೋದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕುಟ್ಟಿದೊಣ್ಣೆ, ಚೆಡುಗುಡು (ಕಬಡ್ಡಿ), ಚೆಂಡು, ಪಲ್ಲಿಪತ್ತ್ ಮೊದಲಾದ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದಿದೆ.

ನಡುಕೆಡ್ಡಸದ ದಿವಸ 'ದೊಡ್ಡ ಬೇಟೆ'ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬೇಟೆನಾಯಿಗಳ ನೆರವಿನಿಂದ ಕೋವಿ, ಕತ್ತಿ ದೊಣ್ಣೆಗಳಿಂದ ಕಾಡನ್ನು ಎಬ್ಬುವ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಂಭ್ರಮದ ಸಂದರ್ಭವಿದು. ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು ಪುರುಷ ಭೂತ ಹಾಗೂ ಮುಗ್ಗೆರ್ಲು ದೈವಗಳನ್ನು (ಈ ದೈವಗಳು ಬೇಟೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಗಳೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ) ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕಾಡನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ರೂಢಿ. ನಲಿಕೆಯವನು ಡೋಲು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಬೇಟೆಗಾರರನ್ನು ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಹೊಗಳ ಕಾಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ಒಂದಿಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿ ಬಂದು ಮುಷ್ಟಿ ಮರಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಿಸಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾನೆ. (ಇದೊಂದು ಮೃಗಾಕರ್ಷಣೆಯ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಧಿಯ ಪಳಿಯುಳಿಕೆ ಇರಬಹುದು) ಬೇಟೆಗಾರರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಾರೆ.

ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಮೃಗಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದು ರಕ್ತ ಚಿಮ್ಮಿಸಿದವನಿಗೆ ಮೊದಲು ದಾಯ(ಪಾಲು) ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಂದಿ ಹೊಡೆದವನಿಗೆ ಮೂರು ದಾಯಗಳು. ತಲೆ, ಕೈ, ನಡುಗಂಟ' (ಬೆನ್ನುಲುಬು ಭಾಗ) ಉಳಿದುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪಾಲು. ಮೊದಲು ಕಾಡಿನ ಭೂತಗಳಿಗೆಂದು ಅದರ 'ಕರ್ಯಟ' (ಪಿತ್ತಜನಕಾಂಗ)ವನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಅರ್ಪಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಪ್ರಸಾದ ರೂಪವಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಪುರುಷ ಭೂತಕ್ಕೂ ಮುಗೆರ್ಲ ದೈವಗಳಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಮೀಸಲು ಪಾಲು ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಆ ಮಾಂಸಭಾಗವನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಮನೆಗೊಯ್ದು, ಪಾಕ ಮಾಡಿ ಆಯಾ ದೈವಗಳಿಗೆ ಮರಗಳ ಬುಡಗಳಲ್ಲಿ ಎಡೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೂಡಿದ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ರಾಯವನ್ನು ಕ್ರಮದಂತೆ ಹಂಚಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಂಡವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಊರ ಪಟೇಲರಿಗೂ, ಇತರ ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಪಾಲು ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ, ಬೇಟೆ ಡಂಗುರ ಅಜಲಾಯನಿಗೂ ಪಾಲು ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳೂ ಪಾಲು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಮಾಂಸ ಹಂಚಿಕೊಂಡಾದ ಬಳಿಕ 'ನನ ದುಂಬುಗುಲಾ ಇಂಚನೇ ನಡಪೊಡು' (ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೂ ನಡೆಯಬೇಕು) ಎಂದು ಹೊರಡುವಾಗ ಒಂದು ಸನ್ನೆಗುಂಡು ಹೊಡೆದು ಶಬ್ದವೆಬ್ಬಿಸುವ ಕ್ರಮವಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಈ ಆಚರಣೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗುವವರನ್ನು 'ಸೋವತ'ರೆಂದೂ ಬೇಟೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕನನ್ನು 'ಬೊಂಟ್ರನೆಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅವರು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾ – "ಮೂರನೆಯ ಮುಂಜಾನೆ ಮುತ್ತೈದೆಯರು 'ಭೂಮಿ' ಬರೆದಲ್ಲಿ (ತುಳಸಿಕಟ್ಟೆಯ ಬಳಿಯೂ ಆಗಬಹುದು) ಏಳು ಸರೊಳಿ ಸೊಪ್ಪುಗಳನ್ನು (ಲೋಳೆ ರಸವುಳ್ಳದ್ದು) ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ತುದಿ ಬರುವಂತೆ ಸಾಲಾಗಿರಿಸಿ, ದೀಪವಿರಿಸಿ, ಮಣೆ ಮಡುಗುತ್ತಾರೆ. ಅರಸಿನ, ಕುಂಕುಮ, ಮಸಿ, ಎಣ್ಣೆ, ಸೀಗೆ ಬಾಗೆಗಳ ಕೋಡು ತೊಗಟೆಗಳು (ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಪುಡಿಮಾಡಿ ಉಂಡೆ ಮಾಡಿಟ್ಟದನ್ನು), ಪಚ್ಚೆಹೆಸರು ಮಾಡಿ, ವೀಳ್ಯ, ಊದುಬತ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭೂಮಿಯ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡಿ, ಬಾಚಣಿಗೆ, ಕರಿಮಣಿಗಳನ್ನು ಇರಿಸುವುದು ಉಂಟು. ಹೊಸ್ತಿಲನ್ನು ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸುವುದಿದೆ. ಮಿಂದು ಶುದ್ಧಳಾದ ಭೂಮಿತಾಯಿಯನ್ನು, ಫಲವತಿಯಾಗಲಿರುವ ಮಾತೃದೇವತೆಯನ್ನು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಸನ್ನಾಹವಿದು" ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಈ ದಿನ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂದ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮೂಹಿಕ ಬೇಟೆಯಲ್ಲದೆ ಕೋಳಿ ಅಂಕ, ಇಲ್ಲವೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಕುಟ್ಟುವಂತಹ, ಕ್ರೀಡೆಯನ್ನು ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳ ಸೂತಕಗಳು ಬಂದರೆ ಈ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

'ಕೆಡ್ಡಸ' ಆಚರಣೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ ಇದು ಫಲವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯಂತೆ ಹೊತ್ತ ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಬೆಳೆ, ಗಿಡ-ಮರ-ಬಳ್ಳಿ, ಫಲ-ಪುಷ್ಪ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಭೂದೇವಿಯ ಫಲವಂತಿಕೆಯ ಕೊಡುಗೆಗಳೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತಾಯಿಯಂತೆ ಜೀವನಾಧಾರಳಾಗಿ ಕಂಡ ಭೂಮಾತೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವದಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಮಾತೆ ಎಂದು ಆರಾಧಿಸತೊಡಗಿದ. ಮಾತೃ-ಪ್ರಕೃತಿ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸಮಾನವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಮಾನವ ಬದುಕಲು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನಂತೆ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನೂ ಬಗೆಯುವ ಜನಪದರ ಅನ್ವಯಿಕ ಕಲ್ಪನೆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಜನ್ಮದಾತೆ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣೆಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಿ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಶರೀರದಲ್ಲಾಗುವ ಜೈವಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗುವ ಸಾಂಕೇತಿಕತೆಯನ್ನು ಭೂಮಿಗೂ ಅನ್ವಯಗೊಳಿಸಿ ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಳುವರು 'ಕೆಡ್ಡಸ' ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತುಳುವರ ಸಮನ್ವಯ ದರ್ಶನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

'ಕೆಡ್ಡಸ' ಆಚರಣೆ ಯಾವಾಗ, ಯಾಕೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಆಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು ಎನ್ನುವುದು ಕುತೂಹಲ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ವಿಷಯ. ತುಳುನಾಡಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಿಂದ ಈ ಆಚರಣೆ ಆರಂಭವಾಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ಆವರ್ತನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಈ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳು ಹೀಗಿವೆ – "ತುಳುನಾಡಿನ ಜನರು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಸರ್ವ ಸಜೀವವಾದವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದವರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಮರ, ಗಿಡ, ಪರ್ವತ, ಕಲ್ಲು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಜೀವ ಉಂಟು. ಹಾಗೆಯೇ ಭೂಮಿ ಎಂದರೆ ಹೆಣ್ಣು ; ಆಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಾಯಿ. ಅವಳು ಮದುಮಗಳಾಗುತ್ತಾಳೆ, ಹೆರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೂ ಮದುವೆ, ಬಯಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಪ್ರಾಚೀನ ತುಳುನಾಡಿನವರು. ಮಾಯಿ –ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವ ಸಸ್ಯಗಳು ಕೂಡ ಚಿಗುರುವುದಕ್ಕೆ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ವೈದಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯವರು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ವಸಂತ ಮಾಸ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಗಿಡ, ಮರ, ಬಳ್ಳಿಗಳು ಚಿಗುರಬೇಕಾದರೆ, ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಭೂಮಿ ತಾಯಿ ಗರ್ಭ ಧರಿಸಲೇಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗಿ ಮಿಂದು ಬರಲೇಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ ಹಿಂದಿನ ಜನರು ಅವಳು ಪೊನ್ನಿ 27ಕ್ಕೆ ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗುವುದು ; ಸಂಕ್ರಾತಿ ದಿನ (30ರಂದು)ಅವಳು ಮಿಂದು ಬರುವುದು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರು. ಭೂಮಿತಾಯಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಾರೀ ಸಂತೋಷ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ಹಬ್ಬವಾಯಿತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಿರ್ವಚನ ಅತ್ಯಂತ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅದೂ 'ಪೊನ್ನಿ' ತಿಂಗಳ ಅಂತ್ಯದ ವೇಳೆ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ಕಾಲ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ತುಳು ಜನಪದರ ಪ್ರಕೃತಿ ಆರಾಧನೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಹೆಣ್ಣು ಹೆಂಗಸರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಮುಟ್ಟಾಗುವುದು ಜೈವಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾದರೆ, ಭೂಮಿ ಹೆಣ್ಣು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದಾವರ್ತಿ ಮುಟ್ಟಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಈ ಆಚರಣೆಯ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಆಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯಾದರೆ ಆಕೆ ಬಂಜೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆಂಬುದು ಜನಪದರ ನಂಬಿಕೆ. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬಾತ ನೆಲವನ್ನು ಉತ್ತಾಗ ನೆತ್ತರು ಒತ್ತರಿಸಿ ಬಂದಿತ್ತೆಂದು ಜನಪದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರರ್ಥ ರಜೋದರ್ಶನ ವೇಳೆ ಪುರುಷ ಸಂಪರ್ಕ ಸಲ್ಲದೆಂಬ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭೇದದ ನೆರಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಪಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಭೋಗಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೂರುದಿನವಾದರೂ ನಿಷೇಧಿಸುವ ಜನಪದರ ಕಲ್ಪನೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು. 'ಎಡ್ಡೆ ಯೇಸ ಪಾಡುನಾಯಗ್ ಕೆಡ್ಡಸದ ಅಡ್ಡಿ ಬತ್ತ್‌ಂಡ್' (ಒಳ್ಳೆಯ ವೇಷ ಹಾಕುವವನಿಗೆ ಕೆಡ್ಡಸದ ಅಡ್ಡಿಬಂತು) ಎಂಬ ಗಾದೆಯೂ ಕೆಡ್ಡಸದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಅದುರುವ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಭೂಮಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹೊಯ್ಯುವ ಕ್ರಿಯೆ ಅತ್ಯಂತ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಬಹುಷ್ಠೆಯಾದ ಮಹಿಳೆ ಮಿಂದು ಮಡಿಯಾಗಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಏನೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು 'ಕೆಡ್ಡಸ'ದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭೂದೇವಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹೊಯ್ಯುವ ಕ್ರಿಯಾ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದು ಜನಪದ ಅನ್ವಯಿಕ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

'ಕೆಡ್ಡಸ'ದ ಆಚರಣೆಯ ಕಾಲ ಸಂದರ್ಭವೇ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಮರಗಿಡ ಬಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಫಲಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಸುಖಶೀತವಾದ ಗಾಳಿ ಮೂಡುದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬೀಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು 'ಕೆಡ್ಡಸದ ಗಾಳಿ' ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭೂಮಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಂಪು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ಫಲೀಕರಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳ್ಳುವ ಸಂಕ್ರಮಣದ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ 'ಕೆಡ್ಡಸ' ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಆಚರಣೆ ತುಳು ಜನಪದರು ಪ್ರಕೃತಿ ಭೂಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಭಯ, ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

'ಕೆಡ್ಡಸ'ದ ಬೇಟೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಾಗ, 'ಕೆಡ್ಡಸ'ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳು ರೋಗ ಪೀಡಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬೇಟೆಯಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ತುಳುವರದು. ಆದರೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 'ಕೆಡ್ಡಸ'ದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾಯಕವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಬೇಟೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕೃಷಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವ ಕಾಡುಹಂದಿ ಮೊದಲಾದ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಅದೂ ಬೆಟ್ಟಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಬೇಟೆ ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯ, ಹಾಗಾಗಿ ಊರಜನ ಎಲ್ಲ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ವಿವಿಧ ಆಯುಧಗಳ ಸಹಿತ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ತಮ್ಮ ಕೃಷಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಕೆಲಸ ಇದಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಓರ್ವ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಬೇಟೆ ಎನ್ನುವುದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಸಕ್ತಿಯ ತೀರಿಕೆಯ ಕ್ರಿಯಾಚರಣೆ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಅರಸು ಪ್ರಜೆಗಳ ನೆರವಿನೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸುವ ವಿಧ್ಯುಕ್ತ ಆಚರಣೆ ಎಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾ "ಈ ಭೂಪ್ರದೇಶದ ಒಡೆಯ ಅರಸು ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ವಿಧ್ಯುಕ್ತ ವಾರ್ಷಿಕ ಬೇಟೆ (ತುಳು ಕೆಡ್ಡಸದ ಬೋಂಟೆ) ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನ ಆತನು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ತನ್ನ ಕೃಷಿಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ವನ್ಯಮೃಗಗಳಿಂದ ಒದಗಬಹುದಾದ ಆಕ್ರಮಣಗಳನ್ನು ತಡೆದು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆ ಬೇಟೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಬೇಟೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅರಸನ ಮಿತಿಮೀರಿ ಸೊಕ್ಕಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಉತ್ಪನ್ನಶೀಲ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅತಿಶಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಆಹಾರದ ಮೂಲವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಂತಹ ಬೇಟೆಯ

ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಬೇಟೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅರಸನು ಸಂರಕ್ಷಕನಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿಯ ನಾಯಕನಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾನೆ." ಎಂದು ವಿದೇಶಿ ವಿದ್ವಾಂಸ ಪೀಟರ್ ಜೆ.ಕ್ಲಾಸ್ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ.

'ಕೆಡ್ಡಸ'ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳು ಮಾಂಸಹಾರ ಸೇವಿಸಲೇಬೇಕು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಎಲುಬು ಮುರಿಯುತ್ತದೆ. (ನುಗ್ಗು ನುರಿಯಾಗುತ್ತದೆ) ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ತುಳುವರಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಕೆಡ್ಡಸ'ದಂದು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದು ರೂಢಿಯಾಗಿ ಆಚರಣೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖನೀಯ ಅಂಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾಂಸಾಹಾರ ಹೇಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕೋ, ಹಾಗೇ ನುಗ್ಗೆ, ಬದನೆ ಪದಾರ್ಥವೂ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಮಾಂಸಾಹಾರ ಸೇವಿಸಿದವನು ನುಗ್ಗೆ ಬದನೆ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಬಹುಶಃ 'ಕೆಡ್ಡಸ'ದ ದಿನಗಳ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಹವಾಮಾನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸಾಹಾರ ಮತ್ತು ನುಗ್ಗೆ-ಬದನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಸಶಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು.

'ಕೆಡ್ಡಸ' ಆಚರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತುಳುನಾಡಿನ ಕೆಲವೆಡೆ ದೈವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ 'ಕೆಡ್ಡಸದ ಆಯನ' ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ದೈವಗಳ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಡುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು 'ಕೆಡ್ಡಸ' ಆಚರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಉಲ್ಲೇಖನೀಯ. ಉದಾ: ಕೊಡ್ಲಮೊಗರು ಮಲರಾಯ ದೈವಸ್ಥಾನ, ಬೋಳಂಗಳ ಉಳ್ಳಾಕುಳು ದೈವಸ್ಥಾನ) 'ಕೆಡ್ಡಸ'ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಮುಟ್ಟಾದರೆ ತೆಂಗಿನ ಹಸಿ ಸೋಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅನ್ನ ಊಟ ಮಾಡುವ ಬದಲು ಮೂರು ಹೊತ್ತು 'ಅಡ್ಯೆ' (ಅಕ್ಕಿತಿಂಡಿ) ಮಾತ್ರ ಸೇವಿಸಬೇಕು ; ಅದೂ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಬಹುಶಃ ತಾನು ಮುಟ್ಟಾಗುವ ವೇಳೆ ಇತರ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮುಟ್ಟಾಗುವುದನ್ನು ಭೂಮಿತಾಯಿ ಸಹಿಸಲಾರಳೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಇದಾಗಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಮುಟ್ಟಾದ ಭೂಮಿತಾಯಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಭಾವನೆಯನ್ನೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ಲೇಷಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಕೆಡ್ಡಸ' ಆಚರಣೆಯ ಒಟ್ಟು ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು.

1. 'ಪೊನ್ನಿ' ತಿಂಗಳ 27 ರಿಂದ 30ರವರೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನ 'ಕೆಡ್ಡಸ'ವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
2. ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಭೂಮಿಗೆ 'ಎಣ್ಣೆ ಹೊಯ್ಯುವ' ವಿಧಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.
3. ಮೂರನೆಯ ದಿನ 'ಸಾಮೂಹಿಕ ಬೇಟೆ' ನಡೆಯುತ್ತದೆ.
4. ಭೂಮಿತಾಯಿ ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬ ಜನಪದರ ನಂಬಿಕೆ ಈ ಆಚರಣೆಯ ಹಿಂದಿದೆ.
5. ಈ ಆಚರಣೆಯ ದಿನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.
6. 'ಕುಡುಅರಿ' ಅಥವಾ 'ನನ್ನೆರಿ', 'ನುಗ್ಗೆ, ಬದನೆ, ಆಲದ ಮರದ ಎಲೆಯ 'ಅಡ್ಯೆ' (ಅಕ್ಕಿತಿಂಡಿ) ಹಾಗೂ ಮಾಂಸ ಪದಾರ್ಥ 'ಕೆಡ್ಡಸ' ಆಚರಣೆಯ ವಿಶೇಷ ಖಾದ್ಯಗಳಾಗಿವೆ.
7. 'ಸಾಮೂಹಿಕ ಬೇಟೆ'ಯಲ್ಲದೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಕುಟ್ಟುವುದು, ಕೋಳಿಅಂಕಗಳು ಈ ಆಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದ ಇತರ ಕ್ರೀಡೆಗಳು.
8. ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲ ಆ ದಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.
9. ಜನನ ಮರಣಾದಿ ಸೂತಕಗಳು ಬಂದಲ್ಲಿ ಈ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೆಡ್ಡಸದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಆದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರಣಗಳು

"ನಿಸರ್ಗ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಹಳೆಯ ರೂಢಿಯ ಮಾತು. ಕಾಡು ನಾಡಾಗುತ್ತಾ ಕೃಷಿ ಲಾಭಾಕಾರಿ ಎನಿಸದೆ, ಅವಗಣನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಭರಾಟೆಯ ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುರಾತನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಭ್ರಮ ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಆಚರಣೆಗಳು ಮೂಲ ಆಶಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಔಪಚಾರಿಕವಾಗುತ್ತಿವೆ ಅಥವಾ ಮರೆತೇ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ.

ಮರೆತು ಹೋದ-ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಳುವರ 'ಕೆಡ್ಡಸ' ಒಂದು ; ಹೌದು... ಕೆಡ್ಡಸ ಹಾಗಂದರೆ ಏನು, ಯಾವಾಗ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತಾದ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ರೀತಿ-ನೀತಿ ರಿವಾಜುಗಳು ಬದಲಾದುದೇ ಕಾರಣ, ಮನುಷ್ಯ-ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವಿನ ಮಾನಸಿಕ ಅಂತರ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಾ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧಗಳೇ ಕೇವಲ "ಸೋಗು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಾ" ಮುಂದೆ ಗಮಿಸುವ ಅತಿ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ನೆಲ,ಜಲ, ಮರಮುಟ್ಟು.... ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಕಾಣುವ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಜೀವನಾಧಾರಳಾಗಿರುವ ತಾಯಿ ನೆಲದವ್ವೆಯನ್ನು ನಂಬಿದ್ದು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಂದರೆ 'ಭೂಮಿಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವ ಮಾತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು, ನಾವು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು, ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಜನಪದರ ಜೀವನ ಭೂಮಿಗೆ ಅಂತಹ ಮಹತ್ತರ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆದ 'ಕೆಡ್ಡಸ' ಆಚರಣೆಯ ಸ್ವರೂಪ, ಕಲ್ಪನೆ, ಅನುಸಂಧಾನ ಆಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಎಷ್ಟೋ ಆಚರಣೆಗಳು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಮರೆವಿಗೆ ಆಚರಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಿಕೆಯೇ ಕಾರಣ. ಆಚರಣೆ ಮರೆತು ಹೋಗಲು ನಮ್ಮ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಹಿರಿಯರಿಂದ ಕಿರಿಯರಿಗೆ, ಹೀಗೆ ನಿರಂತರ ಸಾಗಿಬಂದ ಜೀವನ ವಿಧಾನ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ನಂಬಿಕೆಗಳು ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಪಾಠವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಪರಿಸರದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ, ಅನ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಈ ಅವಗಣನೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಕೃಷಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗ, ಅವಗಣಿಸಿದಾಗ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಕೃಷಿಯಿಂದ ದೂರವಾಗ ಬೇಕಾದಾಗ ಅನುಕರಣೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಬೆಳೆದ ಧಾನ್ಯವೇ 'ಲಕ್ಷ್ಮೀ' ಇದರ ಹೊರತಾದ ಸಂಪತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ ಕೃಷಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನ ಕೃಷಿ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡರು, ಅದನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಕೃಷಿಯ ಹೊರತಾದ ಜೀವನಾಧಾರ ಉದ್ಯೋಗ ಒಪ್ಪಿತವಾದಾಗ ಕೃಷಿ-ಕೃಷಿ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಬದುಕಿನ ವಿಧಾನವೂ ಬದಲಾಯಿತು. ಆಗ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿರುವ ಅನ್ಯ ಪೂಜಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಸಹಜವಾಯಿತು.

ಉದ್ಯೋಗ ನಿಮಿತ್ತ ಅನ್ಯ ರಾಜ್ಯ, ದೇಶಗಳಿಗದೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹಜ. ಆಗ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಒಪ್ಪಿಗೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ, ನಡೆಯಲಿ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಇವತ್ತಿಗೂ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ದೂರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ದಿನ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪ್ರೀತಿ, ಸಂಸ್ಕಾರ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಕೆಡ್ಡಸ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯ ಒಂದು ಚಟುವಟಿಕೆ ಈ ಆಚರಣೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಗಂಡಸರು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ

ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದು ಕೆಡ್ಡಸದ ಈ ಒಂದು ಭಾಗ ಬದಲಾಗಿದೆ.

ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ 1972ರಲ್ಲಿ [(Wildlife (Protection)Act)] ರಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿದೆ. ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕೆಡ್ಡಸದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬೇಟೆ ಅಸಾಧ್ಯ. ಕಾಡುಕೋಳಿ ಅಥವಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಕಿದ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಆಧುನೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿಸಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ದೈನಂದಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಆಗುಹೋಗುಗಳು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಲಿದೆ. ವಾಹನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ವಾಹನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಗಾರೀಕರಣದಿಂದಾಗಿ ಇದ್ದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿವೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಇಂದು ಭೂಮಿಯ ಆಚರಣೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗತೊಡಗಿದೆ. ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವವರು ಕೆಡ್ಡಸದ ಆಚರಣೆಯ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕೆಡ್ಡಸ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಹೊಸತನಕ್ಕೆ ಕೆಲವೊಂದು ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂದಾದರೂ ಆಚರಣೆಯ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಆತಂಕ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ತುಳುನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕಾಡಿನ ಪಾತ್ರ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಕಾಡುಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಕೆಡ್ಡಸದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪುಂಡದ ಹಕ್ಕಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಕೂಡ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಇಂದು ಹಲವಾರು ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಮರಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಪಟದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಇಂದು ಕೆಡ್ಡಸದ ಆಚರಣೆಗಳು

ಇಂದು ಕೆಡ್ಡಸವನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಡ್ಡಸವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪುತ್ತೂರಿನ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಸುಮಲತರವರು ಕೆಡ್ಡಸವನ್ನು ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯಾದರೂ ಪಾಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರು. ಕೆಡ್ಡಸದ ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಜಾವ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಸೆಗಣಿ ಸಾರಿಸಿ ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮ, ಕುಡುವರಿ ಇಟ್ಟು ಮೂರು ದಿನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರು. ಬೋಂಟೆಯ ಪ್ರಸಂಗವಿಲ್ಲ ಎಂದರು.

ಚೇಳ್ಯಾರಿನ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲೋಕೇಶ್ ಎಂಬ ನಿವಾಸಿ ಕೆಡ್ಡಸದ ಆಚರಣೆ ಇದೆ. ಕೆಡ್ಡಸದ ಬೋಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ನಾವು ಕಾಡುಕೋಳಿಯನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ತಂದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಇಂದು ಕಾಡುಗಳಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲ ಎಂದರು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ತುಳುನಾಡಿನ ಪ್ರಮುಖ ಆಚರಣೆಯಾಗಿರುವ ಕೆಡ್ಡಸ ಭೂಮಿಯ ವಿಶೇಷ ಆಚರಣೆಯಾಗಿದ್ದು, ಭೂಮಿತಾಯಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಭೂಮಿತಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಬೆಳೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಫಲವಂತಿಕೆಯಾಗಿ ನಾಡು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ ಭೂಮಿತಾಯಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಆಚರಣೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಇಲ್ಲಿ ಕೆಡ್ಡಸದ ಆಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಹೊರತು ಆಚರಣೆ ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ.

ಪರಮಾರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು (REFERENCES)

1. ಡಾ. ದಿವಾಕೊಕ್ಕಡ: ತುಳುನಾಡಿನ ಆಚರಣೆಗಳು ವಾರ್ಷಿಕ ಆವರ್ತನದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ
2. ಕೆ.ಎಲ್.ಕುಂಡತ್ತಾಯ: ನೆಲಮೂಲದ ಹಬ್ಬಗಳು
3. The Hindu (ಪತ್ರಿಕೆ): Worshipping mother earth through Keddasa
4. ಕನ್ನಡಪ್ರಭ (ಪತ್ರಿಕೆ): ಭೂಮಿ ತಾಯಿ ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗುವ ಹಬ್ಬ
5. ವಿಜಯಕರ್ನಾಟಕ (ಪತ್ರಿಕೆ): ಕೆಡ್ಡಸ ತುಳುವೆರೆನ ನಾಡ ಪರ್ಬೊ ಆವೊಡು
6. Daijiworld (ಪತ್ರಿಕೆ) : Keddasa Tulunadu's Rich Tradition to Venerate Mother Earth
7. ಡಾ. ನಿಕೇತನ : ತುಳುಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆ ಒಂದು ಅವಲೋಕನ
8. ರಘುನಾಥ ಎಂ.ವರ್ಕಾಡಿ : ಓಪತ್ತಿ ಮಾಲೆ
9. ಶ್ರೀಧರ ಟಿ.ಎನ್. : ತುಳುವರ ಪರ್ಬ
10. ಡಾ.ಕೆ.ಚಿನ್ನಪ್ಪ ಗೌಡ: ಸೇರಿಗೆ
11. ಜೆ.ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಪೂಜಾರಿ : ತುಳುವೆರೆ ರೀತಿ ರಿವಾಜಿಲು ಬೊಕ್ಕ ಪದ್ನಾಜಿ ಸಂಸ್ಕಾರೊಲು
12. ಡಾ.ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಪಿ.ಸಾಲಿಯಾನ್ ಮುಲ್ಕಿ :ತುಳುನಾಡಿನ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗಳು

ಉಲ್ಲೆಖಗಳು

1. ಬೆನೆಟ್ ಅಮ್ಮಣ: ಮಾಜಿ ಸದಸ್ಯರು, ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಆಕಾಡೆಮಿ
2. ಕೆ.ಎಲ್.ಕುಂಡತ್ತಾಯ : ಲೇಖಕರು
3. ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯ ಶೆಟ್ಟಿ : ಮಾಜಿ ಸದಸ್ಯರು, ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಆಕಾಡೆಮಿ